

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۸ مهر ۱۳۹۰
۳۰ سپتامبر ۲۰۱۱

حزب حکمتیست

اعتصاب کارگران

پتروشیمی ماهشهر

شایسته گرامترین

پشتیبانی است

طبق اخبار منتشره از "اتحادیه آزاد کارگران ایران"، کارگران پتروشیمی "بندر امام" از روز یکشنبه دست به اعتصاب زده اند. بعد از شروع اعتصاب کارگران این مرکز، بقیه مراکز پتروشیمیهای ماهشهر از جمله پتروشیمی اروند، امیرکبیر و تندگویان نیز به اعتصاب پیوسته اند.

بنیال اعتصاب قبلی پتروشیمی، نهایتاً قرار بود از آخر شهریور همه توافقات میان کارگران و مدیریت و نمایندگان دولت، از جمله لغو قراردادهای موقت، حذف شرکتهای پیمانکاری و انعقاد قرارداد مستقیم با کارگران اجرا شود. روز چهارشنبه ۳۰ شهریور زمان آخرین مذاکره نمایندگان کارگران پتروشیمی و کارفرمایان برای اجرای توافقات، کارفرمایان اعلام کرده بودند که هنوز ۱۵ روز فرصت میخواهند و به صفحه ۲

فاتح شیخ

اعتلای جدید جنبش کارگری در مصر: جلوه ای از ظرفیت عظیم طبقه کارگر در روند تداوم انقلاب مصر

طبقه کارگر مصر قبل از انقلاب و در دل انقلاب را تصویر میکرد. در پی آن، دهم فوریه، الازهرام روزنامه اصلی بورژوازی مصر هم لیست بلندی از اعتصابات کارگران را انتشار داد. پیام صریح هر دو روزنامه این بود: اگر مبارک نرود کنترل مبارزات کارگری دشوارتر میشود.

این روزها هم واشنگتن پست درباره جنبش کارگری مصر مطلبی منتشر کرده است (شکوفایی جنبش کارگری مصر در بهار عرب، آنتونی فیولا، واشنگتن پست - ۲۵ سپتامبر) و کویت تایمز (۲۷ سپتامبر) نوشته تحلیلی مفصلی به اعتصابات جاری کارگران صنایع مصر اختصاص داده است. نویسنده کویت تایمز با اشاره به شرکت نیم میلیون کارگر صنایع مصر در این اعتصابات آن را بزرگترین تحرک کارگری تاریخ معاصر مصر توصیف کرده و ابراز تعجب کرده که چرا میبای انگیسی زبان که رویدادهای میدان تحریر را ساعت به ساعت پوشش میداد، امروز در برابر این تحول مهم خود را به ناشنوائی زده است! خوشبختانه شبکه های

انقلابی که به ۳۲ سال خودکامگی مبارک کارگری- صنعتی آن را فراگرفته و عملاً فلج کرده است. این اعتصابات به قاهره محدود نیست اما تمرکز نیروی آن در این متروپل عظیم که محل زندگی یک چهارم جمعیت ۸۵ میلیونی کشور است به آن از دو زاویه وزن و اهمیت ویژه داده است: ۱- از زاویه مبارزات طبقه کارگر و توده های محروم جامعه برای بهبود فوری معیشت، ۲- از زاویه ارتباط این مبارزات با روند تداوم انقلاب. با اوجگیری جدید جنبش کارگری در مصر، این دو جنبه ضروری و جدانشدنی که دو عرصه اصلی نبرد طبقاتی جاری هستند، سوالات و مسائل جدیدی را در دستور رهران و فعالین کارگری مصر گذاشته اند. ارتباط مبارزات طبقه کارگر در مصر با

اعتصابات بزرگی پلنخت مصر و حومه کارگری- صنعتی آن را فراگرفته و عملاً فلج کرده است. این اعتصابات به قاهره محدود نیست اما تمرکز نیروی آن در این متروپل عظیم که محل زندگی یک چهارم جمعیت ۸۵ میلیونی کشور است به آن از دو زاویه وزن و اهمیت ویژه داده است: ۱- از زاویه مبارزات طبقه کارگر و توده های محروم جامعه برای بهبود فوری معیشت، ۲- از زاویه ارتباط این مبارزات با روند تداوم انقلاب. با اوجگیری جدید جنبش کارگری در مصر، این دو جنبه ضروری و جدانشدنی که دو عرصه اصلی نبرد طبقاتی جاری هستند، سوالات و مسائل جدیدی را در دستور رهران و فعالین کارگری مصر گذاشته اند. ارتباط مبارزات طبقه کارگر در مصر با

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری- حکمتیست

علیه مجازات اعدام، علیه قتل عمد دولتی به مناسبت روز اعتراض جهانی علیه مجازات اعدام

میشود. تروی دیویس در امریکا و علیرضا ملاحسنی ۱۷ ساله در ایران، آخرین قربانیان قتل سازمانیافته دولتی در این دو کشور اند.

دول اروپائی حمایت خود را روز جهانی علیه اعدام، رسماً اعلام کرده اند. اما این حمایت ظاهراً تقابلی با صفحه ۴

هشت سال از اعلام روز ۱۰ اکتبر بعنوان روز اعتراض جهانی علیه مجازات اعدام میگذرد. همزمان هشت سال دیگر هم، دولتهای در قدرت، از ایران و آمریکا تا چین و عربستان و عراق و پاکستان و دهها کشور دیگر، شنیع و در ملا عام، یا "کمتر شنیع" و در خفا هزاران نفر را اعدام کردند.

همه این دول به بهانه جرم جنایی یا فعالیت سیاسی آدم کشند. مشتی جانی در قدرت، تحت حمایت قانون، و بنام "عدالت

هشت سال از اعلام روز ۱۰ اکتبر بعنوان روز اعتراض جهانی علیه مجازات اعدام میگذرد. همزمان هشت سال دیگر هم، دولتهای در قدرت، از ایران و آمریکا تا چین و عربستان و عراق و پاکستان و دهها کشور دیگر، شنیع و در ملا عام، یا "کمتر شنیع" و در خفا هزاران نفر را اعدام کردند.

همه این دول به بهانه جرم جنایی یا فعالیت سیاسی آدم کشند. مشتی جانی در قدرت، تحت حمایت قانون، و بنام "عدالت

کمیته کردستان حزب حکمتیست

امید ناسیونالیسم کرد به ناتو، ضدیت با منافع مردم

غرب ثبت نام کرده اند. پژاک اعلام آمادگی کرده تا در هر چهار پارچه کردستان سربازجانباز "آزاد سازی کردستان" طبعاً زیر حمایت ناتو باشد.

واضح است احزاب ناسیونالیست کرد منطقه، بخاطر رسیدن به اهداف طبقاتی خویش و شریک شدن در قدرت سیاسی از دو دهه قبل تا کنون شغل "پادویی" کردن برای غرب و آمریکا را بمتابه یکی از سیاست های جدی خود انتخاب کرده و در جهت پیشبرد آن از هیچ تلاش و کوششی فرو گذار نبوده اند. در نتیجه این احزاب سیاست، صفحه ۴

بعد از پیروزی ناتو و کشورهای غربی در لیبی، بار دیگر بخشی از احزاب بورژوازی، اعم از ناسیونالیست و ملی- مذهبی و قوم پرست و چپ بورژوازی در ایران به تکرار "سناریوی لیبی" در ایران امید بسته اند. احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان ایران، پیشقدم و فعالتر از بقیه ظاهر شده و در این راستا تلاش خود را شروع کرده اند. حزب دمکرات کردستان

بعد از پیروزی ناتو و کشورهای غربی در لیبی، بار دیگر بخشی از احزاب بورژوازی، اعم از ناسیونالیست و ملی- مذهبی و قوم پرست و چپ بورژوازی در ایران به تکرار "سناریوی لیبی" در ایران امید بسته اند. احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان ایران، پیشقدم و فعالتر از بقیه ظاهر شده و در این راستا تلاش خود را شروع کرده اند. حزب دمکرات کردستان

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اعتصاب کارگران پتروشیمی ...

موقت و تا معضلاتی که در نفت و گاز در جریان است، همگی دست به همین دلیل کارگران پتروشیمی تصمیم میگیرند که نمایندگان آنها در این مذاکره شرکت نکنند و به بازی مدیریت با آنها تن ندهند.

بدین صورت شش هزار کارگر پتروشیمی بعد از شش ماه کشمکش، اعتصاب و اعتراض و مذاکرات چندین باره، در پی سر باز زدن مدیریت از اجرای توافقات، از صبح روز یکشنبه بطور کامل و متحد دست به اعتصاب زده اند و در مقابل دفتر مرکزی پتروشیمی تجمع کرده اند.

کارگران پتروشیمی ماهشهر بندبال اعتراضات ۲۸ اسفند ۱۳۸۹ خود، در تاریخ ۲۰ فروردین ۱۳۹۰ دست به اعتصابی ۱۱ روزه زدند. سرانجام در ۳۰ فروردین بندبال سه ساعت مذاکره میان نمایندگان کارگران اعتصابی با مدیریت پتروشیمی و با حضور نماینده ماهشهر، فرماندار، رئیس اداره کار و چند تن از پرسنل امور اداری پتروشیمی، و با اعلام توافق که در اعتصاب خود موفق شوند. اما کارفرمایان با خواستههای کارگران اعتصاب پایان یافت. در این نشست توافقات حاصله همزمان به امضای نماینده های کارگران، مدیریت پتروشیمی، فرماندار، نماینده ماهشهر در مجلس اسلامی و دیگر شرکت کنندگان در جلسه رسید. با گذشت پنج ماه تمام از این توافقات، کارفرمایان هر بار به بهانه ای از اجرای آن طفره رفته اند.

اعتصاب کارگران پتروشیمی در شرایط بسیار حساسی اتفاق می افتد. مباحثات مقامات رسمی دولت کاملاً مشهود است که اگر بتوانند، حذف شرکتی پیمانی را از دستور خارج میکنند. درحالیکه این یک خواست مهم کارگران است. این را میتوان از سخنان دو هفته قبل رستم قاسمی وزیر نفت کاملاً فهمید. بر مبنای سخنان وزیر نفت، آنها تلاش میکنند به کارکنان نیز در نفت و گاز و پتروشیمیها دامن بزنند. و درست در چنین شرایطی و با اطلاع از این است که کارفرمایان پتروشیمیهای ماهشهر، از اجرای توافقات سر باز میزنند. این حقیقت و جایگاه پتروشیمی و نفت و گاز و مسائل که در حال حاضر در این مراکز در جریان است، اعتراضاتی که در میان کارگران نفت بر سر میزان و چگونگی تعیین حداقل دستمزد مورد بحث است، و همزمان طرحهایی که وزیر نفت علیه کارگران در نفت و گاز در دست دارد، حساسیت، اهمیت و جایگاه اعتصاب کنونی پتروشیمی را ده چندان کرده است.

اکنون مجموعه ای مسائل از حذف شرکتی پیمانی، خاتمه دادن به کار

علیه مجازات اعدام...

اعدام، و برپایی مراسم قتل سازمانیافته دولتی، مراسم قرون وسطایی، ارباب همگان برای تمکین به دستگاه مخوف قدرت حاکمه است. به بهانه جرم جنایی میکنند، تا همه، زن و مرد، کارگر و معلم و کودک و سالمند معترض را، بترسانند و به تسلیم بکشانند. حلقه های ضعیف، مجرمین پرونده های جنایی را جلوی صحنه میگذارند، تا اعدامهای بیشتر از مخالفین سیستم آثم کش شان را پنهان کنند! همه دول مجری اعدام، جنایتکاران و قاتلین زندانیان در اسارت شان اند. جمهوری اسلامی ایران، بعلاوه، خشن ترین، بی رحم ترین، و منفور ترین آنها است. هر یک روز تداوم جمهوری اسلامی و هر یک لحظه تداوم حاکمیت سیاهش بر زندگی مردم ایران، روز و لحظه دیگری از تداوم لگدمال شدن ابتدایی ترین حق مردم ایران است. باید بساط این آدمکشان در قدرت را، جمع کرد. مردم ایران برای رسیدن به ابتدایی ترین خواستههای خود، راهی جز به زیر کشیدن حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی، ندارند.

راه موثر پایان قطعی حکم اعدام و قوانین ضد انسانی حاکم در ایران سرنگونی جمهوری اسلامی است. کار جنبش آزادیخواهانه و مدافع حقوق انسان، تشکیل صف متحد و قوی خود برای سرنگونی جمهوری اسلامی است. تشکیلات خارج حزب حکمتیست پا به پای همه مخالفین مجازات اعدام در کشورهای مختلف مبارزه میکند و همه مردم آزادیخواه در خارج کشور را به اعتراض علیه مجازات اعدام و اعتراض علیه جمهوری اسلامی، این سمبل توحش و آدمکشی، فرا میخواند.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری - حکمتیست ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۱

تلویزیون پرتو

زمان پخش برنامه های پرتو را به دوستان و آشنایان خود

اطلاع دهید

مار را از کیفیت پخش برنامه ها مطلع کنید

به تلویزیون پرتو کمک مالی کنید

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

اعتلای جدید جنبش کارگری ...

اطلاعاتی فعالین کارگری و سوسیالیست و کمیته‌های همبستگی با جنبش کارگری مصر تا حدی نادیده گیری آگاهانه میدیای بورژوازی را جبران کرده اند که این هم خود بخشی از نبرد طبقاتی در حال جریان است.

رشد ظرفیتهای و تحرکات جنبش کارگری مصر در دوره انقلابی جاری

غالباً بجا مبارزات سالهای اخیر طبقه کارگر مصر، از اعتصابات هفتم دسامبر ۲۰۰۶ تا موج اعتصابات ششم آوریل ۲۰۰۸، بعنوان سرچشمه انقلاب ۲۵ ژانویه معرفی میشود. در این نتیین، گسترش اعتصابات کارگری در جریان ۱۸ روز انقلاب و اعلام تشکیل سه اتحادیه مستقل کارگری در سی ژانویه هم ادامه خطی مبارزه طبقاتی سالهای ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ ارزیابی میشود. این نتیین تا انقلاب ۲۵ ژانویه و بزیر کشیدن مبارک بجاست، اما بعد از آن یکجانبه و نارساست، چراکه تاثیر متقابل خود انقلاب بعنوان یک اتفاق عظیم تاریخ مصر، بر موقعیت طبقه کارگر مصر را وارد معادله نمیکند. انقلاب مصر در عین حال که حاصل فعل و انفعالات مبارزه طبقاتی آن جامعه و بطور مشخص عمناً حاصل مبارزات وسیع طبقه کارگر مصر علیه استثمار و استبداد حاکم بوده است، خود یک میدا جدید است. انقلاب مصر یک مبدا تاریخی اجتماعی است که به مراتب مهمتر از همه فاکتورهایی است که هر یک به سهم خود در برپائی آن سهم داشته اند.

انقلاب مصر یک نقطه عطف اساسی برای جامعه مصر و جنبش طبقه کارگر مصر است. امروز آشکارا تاثیر این نقطه عطف اساسی در رشد ظرفیتهای جنبش کارگری مصر را میتوان دید و لمس کرد. رشد چند ماه گذشته جنبش طبقه کارگر را امیدوارترین، خوشبین ترین و استوارترین فعالین و رهبران سوسیالیست کارگری مصر قبل از انقلاب، به خواب هم نمیبیند. انقلاب یک واقعیت اجتماعی عظیم و پرتاثير است و هر فعال و رهبر کارگری که جوانب متنوع و مهم تاثیر آن را نبیند، در سبک کار و افکار و استراتژی و سیاست خود به حساب نیاورد و ضرورت ارتقای رادیکال سبک کار خود در ارتباط و انطباق با ارتقای رادیکالیسم مستقل کارگری در دوره انقلابی را تشخیص ندهد، در بهترین حالت یک فعال دلسوز جنبش تحلیلی ای کارگری است که یکمصدم ظرفیتهای مبارزاتی طبقه کارگر در دوره های انقلابی را نمیشناسد تا فعال کند.

رهبران و فعالین کارگری در مصر با غرور و سربلندی میگویند که اگر در خلال ۱۸ روز انقلاب سه اتحادیه مستقل کارگری تشکیل شد، شمار اتحادیه های مستقلی که در هفت هشت ماه بعد تشکیل داده اند از صدونجاه هم گذشته است. این درجه از پیشروی بسیار غرورانگیز است. پیشروی رهبران کارگری در سازمان دادن موج اعتصابات بزرگی که دولت و کارفرمایان را ناچار به تمکین به بخش مهم خواستهای طبقه کارگر میکند هم به همان درجه عظیم و غرورآفرین است.

این پیشرویهای جدید خواستهای جدیدی را جلو میگذارند. بهبود فوری معیشت و شرایط کار طبقه کارگر و توده های محروم جامعه، معلمان و اقشار کم درآمد، در مقابله با فلاکت حاکم و بیحقوقی حاکم خواست برحق و غیرقابل تاخیر طبقه کارگر است که اعتصابات جاری عمناً حول آنها برپا شده اند. لغو قانون منع اعتصاب، لغو قانون اوضاع فوق العاده که اخیراً شورای ارتش مجدداً آن را به میان کشیده است. در کنار خواست به رسمیت شناختن اتحادیه های مستقل، خواست انحلال اتحادیه دولتی که از بنو تاسیس (۱۹۵۷) بعنوان دست نشاندۀ دولت بورژوازی استبدادی ناصر و سادات و مبارک و ابزار کنترل و سرکوب جنبش طبقه کارگر انجام وظیفه کرده است، هم خواست مهمی است. طرح این خواستها نشانه ارتقای سریع آگاهی و تشکل طبقه کارگر در همین هشت ماه است.

این پیشرویها در عین حال ضرورت یک چارچوب جامع دیدگاه و برنامه و استراتژی سوسیالیستی کارگری معطوف به انقلاب کارگری و برانداختن نظام بردگی مزدی سرمایه داری بعنوان ریشه و سرچشمه همه مصایب جامعه و طبقه کارگر را پیش میکشد که در مباحث جاری جنبش کارگری مصر و شبکه های محافل و سازمانها رهبران و فعالین کارگری غلب است. علاوه بر این خلا اساسی و استراتژیک، سوالات دیگری هم مطرح است از جمله اینکه صفت "مستقل" در توصیف تحلیلی ها به چه معنی است؟ آیا صرف استقلال از اتحادیه رسمی دولتی برای تعریف و تامین استقلال صف طبقاتی کارگران و تضمین هژمونی خط و پرچم سیاسی گرایش سوسیالیستی کارگری در این تشکلهای کافی است؟ چنین جدلی هنوز در محافل رهبران کارگری مصر در نگرته است. وقتی از "مستقل" صحبت میکنیم باید بدانیم که در جامعه بویژه در دوره های انقلابی، جدایی و استقلال جنبش طبقه کارگر از جنبشها گرایشهای

اجتماعی دیگر نه اتوماتیک صورت میگیرد و نه آسان است و جز با تعریف روشن خط و پرچم گرایش سوسیالیستی کارگری و نقد آنچه سازمانهای "چپ" غیرکارگری ارائه میدهند میسر نیست. سازمانهای "چپ" متعددی در این دوره در مصر وارد انقلاب شده اند. همه هم خود را متعلق به جنبش کارگری مصر معرفی میکنند. اینها تصورات غیرکارگری ماقبل انقلاب خود را هم با خود به درون انقلاب جاری آورده اند. نقطه قوت جنبش کارگری مصر و رهبران و فعالین کارگری امروز در این است که جدا از این سازمانها خود راساً در صحنه سازمان دادن تشکلهای تحرکات کارگری حضور دارند. انقلاب به عنوان یک واقعیت اجتماعی بزرگ، هم سازمانهای چپ و هم فعالین و رهبران کارگری را در برابر تغییرات جدی ضروری و آزمایشهای جدی سیاسی میگذارد. براه انداختن جدل فکری و سیاسی شفاف در زمینه سوالات اساسی انقلاب، از زوايه گرایش سوسیالیستی کارگری فعال در جنبش پویای طبقه کارگر مصر، یک ضرورت حیاتی روز است.

تغییر مضمون انقلاب و موقعیت طبقه کارگر در مصر

با شکوفایی و تحرک وسیع جنبش کارگری در مصر، مضمون انقلاب مصر در حال تغییر است. موقعیت طبقه کارگر هم تغییر کرده است. جنبش کارگری مصر با قدرت طبقاتی غیرقابل انکاری پا به انقلاب گذاشت اما تا روز سقوط مبارک با جنبشها و گرایشهای اجتماعی و سیاسی دیگری که در انقلاب شرکت داشتند همسو بود. پس از سقوط مبارک این همسوئی از میان رفته است. طبقه کارگر مصر که بنا به منافع خود ناگزیر است برای بهبود فوری معیشت و شرایط کار خود مبارزاتش را ادامه دهد، در جایگاه و موقعیت واقعی خود بعنوان رادیکالترین نیروی پیشبرد و تداوم انقلاب قرار گرفته است و الزاماً باید با اردوگاه ضدانقلاب مرکب از ارتش و دولت و بورژوازی و احزاب و جنبشهای مختلف اسلامی و ناسیونالیستی مقابله کند. تجربه تاریخی دو قرن گذشته نشان داده که هر انقلاب، هر موج انقلابات، بلافاصله در برابر خود به یک ضدانقلاب انبوه و فشرده شکل میدهد و پیشروی و با شکست انقلاب از کنال جدال اردوگاه انقلاب (در راس آن طبقه کارگر) با اردوگاه ضدانقلاب بورژوازی (در راس آن دولت و ارتش بورژوازی) گذر میکند.

اگر طبقه کارگر با انقلاب مصر به موقعیتی پرتاب شده که عملاً پرچمدار

ادامه انقلاب شده است، پس باید برای همه مسائل انقلاب و همه مسائل جامعه جواب داشته باشد. و باید جوابهای انقلابی داشته باشد. اولین و مهمترین مساله هر انقلابی تصرف قدرت سیاسی حاکم است؛ این مساله اساسی در انقلاب مصر از زوايه طبقه کارگر و توده های محروم جامعه همچنان حل نشده باقی مانده است، جواب طبقه کارگر مصر به آن چیست؟ اکنون پس از این اعتصابات بزرگ، جواب کارگری به روند ادامه انقلاب چیست؟ ادامه انقلاب بر اساس چه خط و سیاستی؟ جواب گرایش سوسیالیستی طبقه کارگر صرفاً ادامه اعتصابات و یا فرضاً فراتر بردن آنها به یک اعتصاب عمومی نیست، جواب درست چیست؟ مساله انتخاباتی در پیش است، ارتش و دولت و بورژوازی مصر میخواهند تا دو ماه دیگر با سرهم کردن یک پارلمان سرهم بریده، سوت پایان انقلاب و استقرار دولت "جدید" بفرانند. پس از مبارک را بزنند؛ سیاست طبقه کارگر در مقابله با این روند انتخاباتی و با پارلمان بورژوازی چیست؟ در قانوس اساسی تعدیل شده که به رفراندوم هم گذاشته شد، دین اسلام بعنوان مبنای قوانین تعیین شده است، جواب طبقه کارگر به تقابل نظام سیاسی سکولار و جدایی دین از دولت و آموزش و پرورش با نظام سیاسی قاطی دین چیست؟ جواب طبقه کارگر به مساله زن در جامعه مصر چیست؟ جوابش به یک سیاست خارجی و بین المللی کارگری سوسیالیستی چیست؟ راه حل طبقه کارگر برای مساله فلسطین چیست؟ و بالاخره استراتژی طبقه کارگر برای ادامه انقلاب جاری تا رساندن آن به انقلاب کارگری چیست؟ این سوالات و مجموعه ای از مشتقاتشان امروز در مصر خواه ناخواه روی میز طبقه کارگر انقلابی قرار دارد. از آن گریزی نیست. اما به نظر میرسد که هنوز در دستور جدال فکری سیاسی رهبران و فعالین سوسیالیست کارگری مصر قرار نگرته است. دادن جواب روشن به این سوالات در کنار پیشبرد عرصه های اصلی نبرد طبقاتی بر عهده رهبران گرایش سوسیالیستی طبقه کارگر مصر است.

در این مقابله خطیر، در این نبرد طبقاتی سرنوشت ساز کارگران مصر تنها نیستند و نباید باشند. کارگران و آزادیخواهان جهان باید حامی این گردان انقلابی طبقه کارگر باشند. با به میدان آمدن قدرتمند طبقه کارگر، تداوم انقلاب در حال جریان مصر تا رسیدن به انقلاب کارگری یک چشم انداز واقعی ممکن است. باید برای تحقق این چشم انداز با تمام توان تلاش کرد.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

امید ناسیونالیسم کرد به ناتو... و سازمانیافته در برابر این سیاست ضد کارگری و ضد انسانی و سناریو ناسیونالیستها با خواست و توقعات مشابه لیبی ایستاد. در مقابل تلاش ناسیونالیست کردستان عراق به لشکر سیاهی بایستند و ماهیت بغایت پیاده نظام ارتش آمریکا در عراق تبدیل ارتجاعی احزاب راست و ناسیونالیست شدند و به یمن و برکت آن به اهداف را افشا نمایند و حربه ریاکاری و فریب غیر قابل تصور خودشان رسیدند و بر و تحمیق آنها را بر ملا سازند. اریکه قدرت تکیه زدند. با توجه به آن، **کارگران، مردم آزادیخواه کردستان!** هر انسان منصفی می داند که، که ۱- بار ها گفته ایم که احزاب و نتیجه دو دهه حاکمیت ناسیونالیسم کرد در کردستان عراق چیزی جز ادامه فقر و بیکاری و گرانی و ناامنی زندگی برای طبقه کارگر و بخش اعظم جامعه نبوده. سپس در نتیجه همین سیاست، کل جامعه عراق به کام یک سناریوی سیاه و جنگ و خونریزی کشیده شد. اکنون ناسیونالیستهای کردستان ایران با آرزوی تکرار چنین سناریو در ایران سر بر بالین گذاشته و برای رسیدن به آن روز شماری میکنند. اتخاذ چنین سیاستی، ضدیت کامل با منافع کارگر و مردم آزادیخواه در جامعه کردستان است. تلاشی ارتجاعی برای مقابله با یعنی امید بستن به نیروی "ناتو و اراده انقلابی و مبارزات مستقل مردم کشورهای غربی". یعنی ایجاد توهم و علیه جمهوری اسلامی و ارتجاع در عدم اتکا به اتحاد و مبارزه انقلابی کردستان است. و عملا میخواهند خودمان. یعنی بهانه دادن به دست سرنوشت مردم کردستان را به افت و خیز های سیاسی آمریکا و دول غرب بیشتر فضای اختناق حاکم بر جامعه. در منطقه و به شکست و پیروزیهای یعنی تقویت رژیم جمهوری اسلامی و آنها گره زنند. این احزاب در اوج بی ماندگاری او بر اریکه قدرت. به لحاظ مسئولیتی با خواست حمله نظامی به عملی حمله نظامی به ایران، یعنی ایران و تکرار سناریوی لیبی همراهی تخریب تمام و کمال زیر ساخت های میکنند. اگر اوضاع بر وفق مراد آنها اقتصادی و اجتماعی ایران و به هم پیش برود از هیچ تلاشی برای پیاده زدن شیرازه جامعه همانند امروز کردن سناریو سیاه در ایران دریغ عراق و افغانستان. یعنی به میدان آمدن نخواهند کرد. به همین خاطر جا دارد انواع داروسته های مسلح و گرنه کارگران و مردم آزادیخواه ایران و بگیر که زندگی را بر یک جامعه هفتاد کردستان از همین حالا چون صف آگاه میلیونی سیاه خواهند کرد. ضدیت

تلویزیون پرتو

تلویزیون پرتو روزهای جمعه ساعت ۶ تا ۷ بعد از ظهر به وقت تهران از کانال KBC روی ماهواره هات برد پخش میشود.

فرکانس پخش

HOTBIRD

DL freq.: 11604 Ghz

FEC: 5/6

Pol.: H

SR: 27500

HB: 8

TP: 155

انجمن مرکس - حکمت

انقلاب ۵۷ ایران

یک بررسی تحلیلی - سمینار دوم

یکشنبه ۹ اکتبر ۲۰۱۱

ساعت ۱ بعد از ظهر

سمینار کورش منرسی

لطفا از آوردن کودکان زیر ۱۶ سال خودداری کنید

ورودی: ۵ پوند

برای اطلاعات بیشتر با نسرین جلالی مدیر انجمن مرکس - حکمت تماس بگیرید

marx.helmat@gmail.com

نشریه حزب کمونیست کارگری حکمتیست

سردبیر: خالد حاج محمدی

www.hekmatist.com

کمونیست را بخوانید

کمونیست را بدست کارگران برسانید

کمونیست را تکثیر و توزیع کنید

به کمونیست کمک مالی کنید

زنده باد سوسیالیسم